

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

5. De Sacrilegio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

femina attrahit); non est circumstantia necessario confitenda: sic Sanchez de Matr. lib. 9. disput. 16. num. 3. quia id accidentale est copulae, & in conjugatis, vel est veniale, si ob voluptatem, vel peccatum nullum, si in necessitate.

26. Qui incipit, nec absolvit copulam, debet explicare: quia, licet, tunc sit fornicatio ex affectu, non tamen in re ipsa fornicatio, sed tactus impudicus. Sic Sanchez ibid. disput. 19. num. 3. Qui item eandem copulam incipit, & deinde resilit, semenque dispergit, debet id explicare: quia adest tunc copula, id est fornicatio, nis ex affectu, & non est ipsa semen dispergitur, ut ex se co-

27. Quando quis casualiter, vel alio quocumque peccato peccat, non est necesse explicare, se exposuisse periculo peccandi, ingrediendo domum v. g. puella & deinde peccasse. Sic Delugo disput. 16. de pan. sect. 12. num. 511. quando enim haec duo, id est, se exponere periculo peccandi, & peccare simul concurrunt, nec inter ipsa tanta mora intercedit, quanta necessaria est ad distinguendum unum numero peccatum ab alio, unum peccatum mortaliter sunt. Nec potest obici esse quidem unum numero, sed includere duas specie malitias, nec inquam, hoc potest obici, quia se exponere tali periculo peccandi, & eodem peccato peccare, ejusdem sunt speciei: quia si intercedit praedicta mora, non est mirum debere explicari, quia tunc sunt duo numero distincta peccata. Qui media ex se licita vel ex se illicita adhibet, ut fornicetur qua ratione fateri, debeat, diximus supra cap. 1. §. 10.

28. De eo, qui ex consuetudine inveterata fornicatur, diximus item supra cap. 3. §. 3. De recidivo dicemus lib. 3. §. 4. Eum, qui cum magna contentione peccat, cum magna voluptate, cum tanta continua duratione, quia solum addit circumstantiam aggravantem, explicare eas circumstantias non necessario debere diximus cap. 1. §. 18. de circumstantiis aggravantibus.

§. V. De Sacrilegio.

29. **P**ergimus ad sacrilegium, quod duplex in materia est (nam de homicidio & furto sacrilegium, in loco) alterum, quod contrahitur ex persona sacrilegium, ex loco sacro.

Quo ad primum, quod est, quando aliquis, qui Deo per votum Castitatis se consecravit, adhuc turpia quaecumque, v. g. molliem, fornicationem, &c. non veteret admittit, certum est, ut ex supradictis cap. 1. §. 2. praesertim num. 52. constat, non oportere explicare an sevel, an pluries Castitatem voverit, quia id non addit differentiam specialem.

30. Quaestio igitur superest, an qui violat votum solemne Castitatis id explicare teneatur, an sit satis sic fateri: *Violavi votum Castitatis*: quod est quaerere an votum simplex & solemne, quod quidem solemne habent tum professi, tum Sacerdotes, differant speciei, non differre specie, atque adeo solemnitate illam voti non esse necessario declarandam. Ita Suarez lib. 7. de Matrim. d. 27. n. 27. & lib. 5. in Decal. cap. 6. num. 14. Ratio est quia utrumque votum eandem Religionis virtutem aequale respicit.

Hinc Sacerdos non obligatur in peccatis contra Castitatem explicare Sacerdotium, sed satis est si dicat se voti reum Castitatem violasse. Sic Sanchez dicta disp. 27. num. 30. Fagund lib. 4. praecept. Eccl. 2. cap. 3. n. 5. Hinc Episcopus, & Generalis Ordinis Religiosi, ex hoc capite, (nam si adesset aliorum scandalum, iuxta supra dicta de scandalo apertendum esset) in fornicatione v. g. non obligatur manifestare se esse Episcopum, se esse Generalem, &c. satis erit si votum tantummodo manifestet. Sic Sanchez dicta disp. 27. n. 33. quidquid dicat Fagundez lib. dicto 4. cap. 3. num. 9. Hinc Religiosus non est obligatus explicare, se vel Religiosum esse professum, vel Sacerdotem, sed satis est si explicet votum. Hinc fec-

mina soluta v. g. peccans cum Sacerdote, Subdiacono, vel professio, vel habente vota clericis, &c. sufficit si dicat se cum eo copulatum fuisse, peccasse. Ratio horum est eadem, quae in ro praecedenti, dicta est.

32. Sed jam exoritur alia difficultas. An, qui votum Castitatis, est causa inducens alios ad peccandum, debeat suum tale votum explicare. Petrus Sacerdos vel Religiosus consilium dat, ut ait Paulum, & Antoniam nullo voto obstrictum congressum, debet ne Sacerdos ille, cum ductionem fatetur, explicare se esse Sacerdotem. Respondeo cum Sanchez lib. 5. in Dec. cap. 1. §. 1. simili, non debere Ratio est quia votum non videtur extendere, nisi ad obligandum vocentem: non sua persona, delectationes Veneras admittit, ne aliorum ad eandem inducat, propriam enim, Castitatem promissit, non alienam.

33. Hic denique nota Novitium, qui novitiam vota emisit, non obligari patet se esse Novitiam forte peccet contra Castitatem: quia, donec vota novam speciem peccati non committit.

De peccato cum filia Confessoris an sit sacro explicandum Confessorio, dixi supra §. praecedenti.

34. **Q**uoad alterum genus in hac materia, quando in loco sacro, ejusmodi immunditiam, & pollutionem, quando notoria est, puta fornicationem, &c. non illatione indigere. Certum autem est, quod si copula illicita, & quamcumque illicitam semina effusa in loco sacro habitam, si sit notoria, superadditur ratio rationem sacrilegij in Confessione praeficienda.

35. Sed quid primo quando copula est occulta, respondeo. Licet communior, & probabilior sententia cum Suarez t. 1. de Relig. lib. 3. cap. 7. num. 4. Sanchez 9. de Matr. disput. 15. num. 11. Bonacina de Matr. pan. ultimo, n. 7. etiam tunc esse sacrilegium, tametsi facile etiam est cum Valquez tom. 1. p. 2. disput. num. 6. Basil. Pont. de Matr. lib. 10. cap. 10. non esse, atque adeo in Confessione minime expiandum. Ratio est, quia in tantum est sacrilegium, in tantum polluitur Ecclesia: at non polluitur per occultam copulam: ergo, &c. Quando autem fuit occulta, sed deinde post aliquot dies v. g. facta est, non polluitur quidem Ecclesia in foro externo, magis reconciliatione: at copula praecedens non fuit in foro interno sacrilega, nec ab illa, quia occulta, fuit violata. Idem universaliter docet Aseianus Tamb. t. 1. de Abh. l. 15. §. 11. n. 8. his verbis. Ecclesia, & communio occulte polluta, quando pollutio latet, non indiget reconciliatione: at quando incipit publicari, & manifestari violatio, tunc est necesse, ut Ecclesia reconcilietur. Ut Abbas, Navarr. alij.

36. Quid Secundum, si copula sit licita: id est, casta, licet? Respondeo: si adsit necessitas, non se sacrilegium de qua vide Sanchez lib. 9. de Matr. d. 15. n. 21.

37. Quid Tertiū de oculis, tactibus & locutionibus turpibus sine effusione seminis in Ecclesia publicis? Respondeo non esse ex hoc capite sacrilegium, magis specialiter in eorum Confessione Sacer locos expiandos. Sic ibid. Ratio est quia hoc sacrilegium committitur ex eo quod violatur Ecclesia, (quae quidem violatio per sacros Canones inducitur fuit) at per locutionem quomodocumque impudicos, quamvis cum pollutionis periculo (modo pollutio non laqueatur) non violatur Ecclesia: ergo, &c.

38. Notanter dixi (ex hoc capite) non enim est expiandum cum Delugo disput. 16. sect. 10. num. 47. de hac vel similia exerceat in loco sacro, cum magis in ecclesia irreverentia, ut si meretricem publice ante impudicis quis tangeret, si in sacro templo comedias repraesentaret, &c. non est, inquam, magis ab hoc Sacrilegij scelus in sua propria specie committitur.

etiam seclusa omni humana prohibitione. Sic Bonac. *de primis Decalogi praeceptis* quest. 6. num. 14. & Ratio est, quia est gravis irreverentia divini cultus, atque adeo ipsius summi Dei notabilis injuria.

Turpiter concupiscere mulierem dum quis recitat officium, non esse mortalem irreverentiam, unde nec necessario speciatim confessio adhibenda, judicat, contra Silvium, Diana p. 6. tr. 7. res. 36. quem lege, nam inde ex modo à me dictis poterit statuere quid si illam concupiscas dum Sacram facis? Quid dum consecras & consummas sacrificium. Quid dum fers sacram hostiam ad infimos? Quid dum ministras alteri eandem Eucharistiam, quid, dum quilibet actu communicat, vel immediate post, hoc est dum sacras species in se habet, & familiariter in his casibus in quibus advertebatur gravem & quidem peculiarem irreverentiam Summi Dei, erit mortale sacrilegium in propria specie, seu non item.

Potes quid intelligitur, ad hunc effectum, notari loci facti? Respondeo, quamvis ad effectum refutatus sacri nomen intelligatur, includaturque ex Sanchez libro 9. de Matrim. d. 15. numero 23. & 42. non solum Ecclesiam ipsam, Capellamque suas, sed etiam Sacramentum, Monasterium, &c. at ad effectum constituti sacrilegium tum in homicidio, tum in furto, tum hic, intelligitur ex Sanchez ibidem à dicto numero, vigesimo tertio, sola Ecclesia, & solum Coemeterium hoc est Ecclesia cum suis capellis consecrata, aut scilicet ab Episcopo benedicta, sacris officiis, aut sepulture fidelium deputata.

Denique, adverte duo. Primo ex Delugo *disp. 16. de pen. sect. 12. n. 523.* non addere novam sacrilegij speciem circumstantiam temporis sacri; sive igitur die festivo, sive die Veneris Sancti commissum fuerit peccatum, non est necesse eiusmodi temporis in Confessione meminisse. Nisi forte ex alio capite Deo eiusque cultui irreverentia aliqua notabilis irrogaretur: sic ibid. num. 524. ut si quis v. g. ludos publicos, vel comedias, & ludicra spectacula exhibere in die Veneris Sancti v. g. vellet, id esse contra Dei reverentiam, nemo dubitare debet.

Secundo ex Filliuc. *tom. secundo, tract. trigésimo, cap. primo, num. 129.* apud Dianam *parte 1. tract. septimo, resolutione decima octava*, nec ex se superadditur similis sacrilegij malitia, ex eo quod quis peccet gestando sacras Reliquias. Ratio est quia non videtur tam-gravis irreverentia.

Quid si Sacerdos v. g. portans sacram Eucharistiam, vel Primò copulam carnalem habet, vel Secundo infamaret, seu furaretur, seu quid simile peccatum patrat? Respondeo in primo casu magnam irreverentiam agnosco, unde & grave speciale sacrilegium, contra Religionem commissum, atque adeo Sacerdoti subiciendum. In secundo tam gravem irreverentiam non video. Nec novum est non omnia peccata aequalem turpitudinem continere: nam propter eandem rationem, eam, qui valde impudica ante Altare exercetur, modò numero undecimo, à sacrilegio non liberamus: liberamus tamen cum Azor *tom. tertio, capite vigesimo septimo, questione decima quinta*, alia peccata non ita turpia committentem.

§. VI.

De adulterio.

Curum est coniugatum turpiter peccantem cum soluta, vel contra debere explicare se esse conjugatum: quia tunc adest nova species, nempe Adulterium. Sed quaestio est, An quando coniugatus cum conjugata (& idem quartum quando professus cum professa) peccat explicandus sit status utriusque, an satis

est dicere commissi adulterium, sacrilegium, &c.

45. Dico non esse satis, sed adulterium, vel sacrilegium ex parte utriusque esse perpetratum fore necessarium explicandum. Ratio est ex Delugo *disp. 16. de pen. sect. 5. num. 258.* quia tunc duo sunt commissa peccata, alterum quo quis peccat in sua persona, alterum quo cooperatur cum alia, ut illa in propria persona peccet.

45. Sodomia cum conjugate etiam sua, est adulterium: & denique bestialitas, Sodomia, & similia delicta uxori, etiam cum solutis, sunt adulteria, ut item mollietates, atque adeo explicanda: idem dic, de osculis & tactibus impudicis, &c. Ratio ex Sanchez l. 9. *Matr. d. 18. num. 4.* Azor. *tom. 3. lib. 3. cap. 23.* quia in his semper injuria fit coniugi.

De delectatione morosa coniugati, vide supra, cap. 7.

§. 1. num. 4. fine.

46. Superest hic, tanquam in suo loco, quætere an qui sponsam habet de futuro, id explicare debeat, si contra Castitatem peccet? Respondeo probabilissimum esse non debere. Sic Basilii Pontius *de matr. l. 1. n. 8.* alique. Ratio est quia per sponsalia nondum traditur jus in corpus, quare non peccatur contra iustitiam. Et sicut qui vovit Religionem si fornicetur, non obligatur explicare tale votum, quando fornicationem facitur, quia per promissionem Religionis nondum contraxit obligationem voti Castitatis; ita ille per promissionem Matrimonij, nondum contraxit obligationem iustitiae.

§. VII.

De Incestu.

47. Non est dubium Incestum esse speciem luxuriae explicandam in Confessione, quia consanguineis, vel affinibus, contra Castitatem sive per copulam, sive etiam per oscula, tactusve impudicos peccas, &c. nam propterea ita communiter definitur: *Est peccatum luxuria, quod committitur cum persona coniuncta.* Sed quaestio est an incestus cum consanguineis differat ab incestu cum affinibus: & rursus, an incestus cum alterutris ex praedictis in uno gradu usque ad quartum (nam in aliis à quarto est simplex fornicatio) differat specie ab incestu in alio: v. g. peccato cum matre, cum filia, cum sorore, cum nepote, cum consobrina, sive consanguineis, sive affinibus, differunt ne inter se specie, ita ut in Confessione talis gradus sit ex necessitate declarandus? an verò si quis, cum aliqua ex dictis peccavit, etiam si fuisset mater, satis se explicet dicendo *incestum commissi*? Quid de peccante cum conjunctis spiritualiter, id est baptismo, vel Confirmatione, & de coniunctis legaliter id est ex Adoptione?

Tribus dictis hæc, quæ satis confusa propter opinionum varietatem apud auctores sunt, breviter distinguere, ex meo instituto, expedientur.

48. Dico probabile esse nec consanguinitatem ab affinitate, ex S. Thom. 2. 2. q. 15. art. 9. Cæter. *ib. d. nec unum gradum ex his differre specie ab aliis.* S. Filliuc. *tom. 2. tract. 30. c. 5. n. 97.* dicens esse opinionem S. Thomæ Cæter. Soti, & fere Thomistarum: Gripius in *tr. de casibus reservat. c. 8. n. 5.* Megala in 1. p. lib. 5. c. 12. num. 9. uterque apud Dianam p. 1. tract. 7. res. 31. Vnde licet sine dubio gravius sit contra unum gradum delinquere, v. g. contra primum cum matre, quam contra alium, v. g. cum consobrina; tamen quia non mutatur species, putò non esse ea speciatim ex necessitate patefacienda. Ratio est, quia in omnibus his una specie deformitas est (licet modo levior, modo gravior) nempe contra reverentiam debitam conjunctis. Quòd autem id oriatur interdum ex ipsa natura, ut in primo consanguinitatis gradu, & per alios etiam in secundo, interdum verò ex præcepto